

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 14/12
14.03.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Ч.Р., због кривичног дела неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 145/12 од 20.02.2012. године, подигнутом против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди К 785/10 од 18.01.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1361/11 од 08.11.2011. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку у присуству окр.Ч.Р. и његовог браниоца адв. Ј.П., дана 14.03.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 145/12 од 20.02.2012. године, као основан, и утврђује да је правноснажним пресудама Основног суда у Кикинди К 785/10 од 18.01.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1361/11 до 08.11.2011. године повређен кривични закон у корист окривљеног Ч.Р. и то члан 369. став 1. тачка 4. Законика о кривичном поступку у вези са чланом 66. став 2. Кривичног законика.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди К. 785/10 од 18.01.2011. године окр. Ч.Р. оглашен је кривим због кривичног дела неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а. став 3. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и новчана казна у износу од 100.000,00 динара коју казну је окривљени дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а ако окривљени не плати новчану казну у остављеном року од три месеца иста ће бити замењена у казну затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

На основу члана 85. и члана 229а. став 4. КЗ окривљеном је изречена и мера безбедности забране вршења дужности одговорног лица у привредном друштву у трајању од једне године рачунајући од дана правноснажности пресуде.

На основу члана 196. став 1. у вези члана 193. став 2. тачка 1. и 9. ЗКП обавезан је окривљени да на име трошкова кривичног поступка плати суду износ од 16.900,00 динара од чега износ од 14.900,00 динара на име трошкова вештачења а износ од 2.000,00 динара на име судског паушала, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1361/11 од 08.11.2011. године, одбијена је као неоснована жалба Основног јавног тужиоца у Кикинди и жалба браниоца окривљеног Р.Ч. а пресуда Основног суда у Кикинди К. 785/10 од 18.01.2011. године, потврђена.

Против обе правноснажне пресуде Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 145/12 од 20.02.2012. године због повреде кривичног закона из члана 369. став 1. тачка 3. и 4. ЗКП у вези члана 66. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости и утврди да је наведеним правноснажним пресудама повређен закон у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП, у присуству окривљеног Ч.Р. и његовог браниоца адв. Ј.П., по заменичком пуномоћју, адв. М.П., а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаним пресудама па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепени суд повредио кривични закон, а другостепени суд није отклонио наведену повреду кривичног закона из члана 369. став 1. тачка 4. у вези члана 66. став 2. КЗ.

Наведена повреда кривичног закона састоји се у томе што је првостепени суд одлуком о условној осуди прекорачио границе овлашћења које има по закону. Наиме, за кривично дело неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, прописано је да ће се учинилац за наведено дело казнити затвором од једне до десет година и новчаном казном, дакле по закону се може изрећи и казна затвора у трајању од десет година.

Одредбом члана 66. став 2. КЗ прописано је да за кривична дела за која се може изрећи казна затвора у трајању од десет година или тежа казна не може се изрећи условна осуда.

Стога се основано у захтеву истиче да је првостепени суд својом одлуком о изрицању условне осуде окривљеном Ч.Р. за кривично дело неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а. став 3. у вези става 1. КЗ за које је

првостепеном пресудом оглашен кривим, повредио кривични закон из члана 369. став 1. тачка 4. ЗКП, јер је ван границе овлашћења прописаног законом – члан 66. став 2. КЗ изрекао условну осуду.

С обзиром да је на наведену првостепену пресуду жалбу поднео и ОЈТ у Кикинди због повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, те да се у разлозима жалбе наводи и да условну осуду, по закону, није било могуће изрећи у конкретном случају због висине запрећене казне, Апелациони суд у Новом Саду, као другостепени суд, не само да није отклонио наведену повреду, већ је жалбене наводе ОЈТ у Кикинди оценио као неосноване и нашао да првостепени суд није прекорачио овлашћење које има по закону, погрешно тумачећи одредбу члана 229а. став 3. у вези става 1. КЗ у погледу запрећене казне која се може изрећи учиниоцу овог кривичног дела (до десет година) а што подразумева могућност изрицања казне затвора у трајању и од 10 година, па је својом пресудом повредио кривични закон из члана 369. став 1. тачка 4. КЗ у вези члана 66. став 2. КЗ, а како се то у поднетом захтеву за заштиту законитости основано указује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је утврдио да је првостепеном и другостепеном пресудом повређен кривични закон из члана 369. став 1. тачка 4. ЗКП у вези члана 66. став 2. КЗ у корист окривљеног Ч.Р., не дирајући у правноснажне одлуке против којих је захтев за заштиту законитости подигнут.

Са изнетих разлога, а на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116 од 22.12.2008. године) и одредбе члана 24. став 7. и члана 425. став 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа
судија
Бата Цветковић,с.р.